"אז נדברו"

הקרה נא לפני ה-י-ו-ם!!!

הגמ' המפורסמת (תענית ד.) שלושה שאלו שלא כהוגן, אליעזר עבד אברהם, שאול בן קיש, ויפתח הגלעדי, לשנים השיבו כהוגן, ולאחד שלא כהוגן...

לכאורה קשה מאוד: הרי בפשטות כל מה שהוא "**לא כהוגן**" מסתמא הוא גם "**לא הגון**"?!?! לא כך???

א"כ למה באמת אליעזר שאל **שלא כהוגן**??? מה... הוא לא ידע שזה "**לא הגון**"??? , ובכלל: בשביל מה אליעזר היה צריך את כל הסיפור הזה... שידוך ליצחק... זה הסיפור??? שיכנס לסמינר הטוב ביותר... יעשה בירורים על הטוף שבטוף... מי לא ירצה... אליעזר קיבל תפקיד... הוא צריך להיות שדכן... אז שיעשה את עבודתו נאמנה... למה הוא מנסה להתחמק מהמטלה שהוטלה עליו??? ועוד לעשות את זה בצורה "**לא הוגנת**"?? תגיד לי זה **הגון**... ככה לעשות??

כתוב כאן יסוד גדול!!!

"**שלא כהוגן**"- שייך רק כשאפשר לעשות- "**כהוגן**"!!!

כשמנסים להתחמק מהדרך ה"**הוגנת**"

ומנסים בדרכים עוקפות אז ולכן זה "**לא כהוגן**"!!!

אבל כשאין שום אפשרות "**הוגנת**"!!!

אזי מחוסר ברירת מחדל.. כל דרך אפשרית אחרת מתקבלת בברכה ואז היא כבר נקראת כן "**כהוגן**"!

אליעזר עבד אברהם... הבין היטב מה זה שידוכים!!! הוא ידע שאם לבורא עולם זה קריעת ים סוף... אז בשבילנו ? ! ? ! ? זה לפחות חפירת תעלת סואץ...

הוא ידע שלא שייך... אין שום אפשרות... אין פתח מילוט...

אין דרך הוגנת!!!!

עמד לו אליעזר באמצע הרחוב שמה בחרן וצעק לקב"ה:

רבש"ע: אני עומד פה עכשיו... תקוע כאן עם עשרה גמלים באמצע הרחוב!!! נו... נו... נו... נו...

ומה??? מה עושים עכשיו??? לאיפה הולכים???

(מי שבשידוכים יכול מאוד להזדהות עם התחושה הזו...)

הוי... אליעזר מה אתה לא יודע... חובת השתדלות... תרים טלפונים.. תריץ שמות... בקיצור ההההשדכן... מה... אתה לא מכיר את המושג השתדלות??? **לא!!! אומר אליעזר!!!** השתדלות שייכת במי שעדיין לא לגמרי הבין מה זה באמת שידוכים... בפרנסה שייך להשתדל... מאמין בחי עולמים וזורע... ובעזה"ש ע"פ דרך הטבע אם לא יהיה גזירות מיוחדות אני גם אקצור...

אבל שידוכים?!?!?!?!?

עולם כ"כ גדול... מאיפה להתחיל? איזה השתדלות אתה מדבר?? אין ברירה אומר אליעזר... אין לי שום דרך...

אם אין דרך "**הוגנת**" אזי מחוסר ברירת מחדל עושים "**שלא כהוגן**"!!! וכשמתנהגים "**שלא כהוגן**" מתוך הבנה שאין שום דרך **הוגנת** אזי משמים משיבים **כהוגן**!!!!!

כשאנחנו סוף סוף נבין שבשידוכים אין שום דרך "**הוגנת**"...

כשנבין שדברים אלו **לא מסורים בידינו כלל וכלל**!!!!!!

כשנבין שרק ה"מושיב יחידים ביתה" הוא זה שיכול להיות "מוציא אסירים בכושרות" רק אז יהיה לנו רשות לשאול **שלא כהוגן**!!! רק אז יהיה לנו את הרשות לבקש: אנא רבש"ע: "הקרה נא לפנינו- **ה-י-ו-ם**!!!!

ואז גם ישיבו לנו משמים "**כהוגן**"-

"ואבא היום מן העין"- היום כאתי והיום שבתי....

דברים אלו נכתבו ע"י כמה מבעלי הניסיון הגדול בתחום...

בשביל מה לומדים עיון?? בשביל למדד את המוח ? ! ? !

סדר **עיון**!!! הסדר הכי חשוב... הכי עיקרי... כשהלכתי להבחן לישיבות גדולות בחנו אותי האם אני יודע ללמוד **עיון**... וגם כשלא קיבלו אותי הסיבה הייתה (עכ"פ התירוץ) בגלל שאני לא מספיק חזק **בעיון**!! גם בסדר א' לומדים **עיון**... גם סדר ג' **עיון**.. כל יום יש שיעור **בעיון**... ויש אפילו שיעור כללי.. במה?? **בעיון**!! הציר המרכזי בישיבה נע סביב לימוד **העיון**!

יש לי שאלה... אני נורא מתבייש לשאול אותה... היא מסגירה את הבעלבתיות שלי... יכול להיות שמרוב שהיא פשוטה... אתה אפילו לא תבין מה בכלל השאלה... אבל בא נראה אותך עונה תשובה מספקת... בצאת תבחן:

מה הענין בכלל ללמוד עיון???

אולי... אולי בשביל לדעת את **ההלכה הצרופה**... מה הגדר של פת הבאה בכיסנין... ואי יש סחיטה בשיער...?? מה פתאום... במסכת יבמות אין שום דבר שקשור להלכה... אז בשביל מה... אולי... אולי בשביל מצות "ודברת בם?? לא!!! לא מדויק!! אם בשביל מצוות תלמוד תורה גרידא... סדר בקיאות כבר הרבה יותר משתלם... שהרי מרן הח"ח זיע"א כבר חישב שיש בדקה אחת 200 מילים... זאת אומרת שבדקה אפשר לקיים מאתיים מצוות של ודברת בם!! בסדר ב' זה דווקא די הולך לי... אני גורס דפים שלמים... בכל דקה אני באמת מספיק מאתיים מצוות של ודברת בם!! **אבל בסדר עיון...?!?!?** זה ממש לא הולך לי... רוב הזמן אני בכלל חושב... מתדיין... שומע את החברותא... כותב... שומע שיעור... בקיצור: בכל סדר עיון יוצא לי לדבר מאוד קצת!!! אם כל העניין של סדר א' היה מצות ודברת בם!! ברגע זה אני מפסיק את כל העיון שלי... פשוט חבל לי על כל דקה... זה לא ריווחי... בבקיאות אני יכול להספיק הרבה יותר מילים בדקה...

על כרחך: ברור שבלימוד העיון **יש עוד משהו**!!! משהו **מעבר** למצות "ודברת בם" גרידא... אז באמת עשיתי מחקר בנושא: שאלתי הרבה בחורים... אתה יודע מה כולם ענו לי... כולם אותם מילים: אנחנו לומדים עיון **בשביל למדד את המוח!!!**

אתה שומע?? כל העיון שאנחנו מתייגעים... שוברים את הראש... ווירקים דם... הכל הכל בשביל מה??? **בשביל למדד את המוח!!!**

סליחה... מצטער... לא מקובל עלי... אני לא מוכן להתאמץ כ"כ הרבה בשביל לחדד את **המוח**... תפסיק לבלבל את **המוח**.. שלא תבין לא נכון... אני בן עליה... אני מוכן למסור נפש בכל לבבי נפשי ומאודי **בשביל הבורא יתברך**... אני גם מוכן לעמול בכל כוחי בשביל הלימוד תורה הקדושה... אבל בשביל **ה-מ-ו-ח**???? בחיים לא... אתה רוצה לבקש ממני להגיע ב9.00 לפנות בוקר לסדר א' בשביל... בשביל מי?? בשביל **המוח**...??? מה קרה לך?? נפלת על **המוח**??? איזה מין מצווה יש לשפשף את **המוח**?? כ"כ לאמץ את **המוח**... ובשביל מי?? בשביל **המוח**?? עזוב **מוח**... לא מדובשך ולא מעוקצך... תפסיק לשגע לי את **המוח**..

במשך שנים הייתי בטוח שהמשפט הזה "**לחדד את המוח**" זה עוד איזה דקלום ותירוץ מצוץ משק התירוצים והדקלומים... פרי מבית היוצר של כל אותם שעדיין לא הצליחו להסביר לעצמם מה תפקידם וחובתם בעולמם...

עד שלמרבה תדהמתי תלמיד חכם אחד הראה לי שזה חובות הלבבות מפורש (שער עבודת האלוקים פ"ב ופ"ג עיי"ש באריכות) וזה לשונו:

והדרך הדוחק למכירות ענין... היא התורה, אשר בהתאמצנו בשכל בה יחזיק ויייף ויזהיר וידחה מעל האדם הסכלות הגוברת על נפשו, המונעת אותו מראות הדברים על אמיתתם ומהניחם על מכוניהם, כמו שאמר: 'תורת ה' תמימה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי'.

כתוב כאן להדיא: שאכן כן!!! פוק חזי מאי עמא דבר!! מה שכל הבחורי ישיבות אומרים הם צודקים: התכלית של הלימוד שלנו היא: בהתאמצנו בשכל בה יחזיק ויייף וידחה מעל האדם הסכלות הגוברת על נפשו..." במילים אחרות: **בשביל לחדד את המוח!!!**

רבש"ע: מה הפשט בזה?? אותי חינכו שלימוד התורה קשור איכשהו לעבודת ה'... לימדו אותי ש"לעסוק בדברי תורה" זה "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו.." איפה חידוד המוח קשור ל"קדשנו במצוותיו"?? דרך אגב: אתה יודע איפה אומר את זה חובות הלבבות: בשער **עבודת האלוקים** ! ! רבש"ע: **לחדד את המוח--- ו--- עבודת האלוקים** ? ! ? ! ?

מה הקשר?? מה החידוד של המוח מוסיף לי בעבודת ה'.... מי שיש לו מוח מחודד הוא נהיה כבר יותר ירא שמים... הוא יותר מוסר נפש... הוא יותר ערלעכע'ר יוד????

הבהרה: אין השאלה מכוונת אלא רק על חלק התורה שאנו קוראים "עיון", אבל על עצם עסק התורה ומצות "ודברת בם", אין שום מקום לדיון, משום שהיא מצות עשה מפורשת בתורה, ומכאן ואילך אין מקום לחקור בטעמי המצוות, לא נותר לנו אלא לדון בחלק התורה ששמו "עיון" לאיזה מצוה ממצוות התורה יש לייחס אותו. ודו"ק.

פנימיות העניין מבואר במאמר הנכתב בעמוד האחורי של הגיליון, ע"פ דעתו של העורך בלבד ללא אחריות כלל... ניתן להעיר להאיר ולחלוק ולסתור.

בסייעתא דשמיא

פרשת חיי שרה

גליון מס' 116

לסדר: "אם ישך נא מצליח את דרכי אשר אנוכי הולך עליה..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

4.04

שקיעה!!!

ספק סקילה!

4.43

צאת השבת-

אשם תלוי!!!

5.17

ר"ת: 5.55

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט תולדות

מג"א: 8.01

גר"א: 8.47

מעוות לא יוכל לתקון

להצלחת

רעיה רחל בת חנה

לזיווג הגון עם בן תורה.

גיליון זה נתרם לע"נ

מרן הגאון הצדיק,

ר' רפאל ברוך ב"ר

יעקב טולדנו זצוק"ל.

לרגל י"ח חשוון

לרפואה שלימה לניק

שמואל בן אושרה

ומרדכי בן חנה

בתוך שאר חולי ישראל

יעל בת חנה

לזיווג הגון במהרה.

שימו לב:

נשמח מאוד לשמוע תגובות הערות והארות...

גם ביקורת נשמח לשמוע..

בפלא: 0527130499

ניתן להשיג בדואר אלקטרוני, בת.ד:

A8447168@GMAIL.COM

לתרומות:

ניתן לשלוח:

בבנק באמצעות חשבון

45806 בנק דיסקונט 077

כמו כן ניתן לשלוח בדואר לכתובת רוזין 12 (על-) 10 ביתר עילית עבור גיליון אז נדברו"

אליך בחור משיעור א' ישיבה גדולה... טיפ קטן מהניסיון:

עליתי לפני חודשיים מישיבה קטנה לישיבה גדולה... היינו שיעור מאוד מגובש... היינו חברים בלב ונפש... והנה עכשיו בפרשת דרכים צו של הישיבות גדולות נפרדו דרכינו... זה מאוד כואב!! זורב!! הפרידה מאוד קשה!! לעזוב ככה את כל החברים... לנתק קשרים כ"כ נפלאים שבנינו במשך שלוש שנים... זה קשה מאוד מאוד!! החלטנו: **שומרים על קשר!! ויהי מה!!** כל ליל שישי מרימים טלפונים!! כל כמה שבועות נערוך איזה מלווה מלכה משותפת... נערוך מידי שבוע שבועיים כל מיני גיבושונים... לא נפרדים!! ינהפך העולם!!

גיבוש!! היום זה אחד מהההדברים... זה נכנס היום מאוד חזק... למי שעדיין לא יודע מה שזה... אז בקצרה: **גיבוש פירושו:** יוצרים קשר... קובעים שעה... מקום... ואז מתאספים כל החברים בוגרי אותו שיעור... ו... ו... **ומתגבשים!!** נו... ומה עושים **בגיבוש??** מחייכים... מסתכלים אחד על השני... מידי פעם שואלים: נו... מה לומדים אצלכם..?? (מעניין את סבתא שלי...) אה... סוגיית בור... שמה בהבלו ומבטו.. אה... שרים קצת... ואם יש מנגל זה בהחלט פותר חלק גדול מהמבוכה... מהשתיקות הממושכות.. וככה בשעה טובה ומוצלחת נוצר גיבוש... שלא תבין לא נכון... אין שום דבר רע בגיבוש... (חוץ מגיבוש שנעשה בשבת קודש... בשבת זה יכול להיות כבר שאלה של תולדת "מעמר", כהגדרתו של הרמב"ם, שכל גופים נפרדים שאין ביניהם שום קשר... אם הוא מחבר אותם ע"י אגד חיצוני יש בזה משום תולדת מעמר... הכא נמי..... ודו"ק)

צר לי לאכזב אותך... אבל לא כדאי לך!!! אין שום ענין לשמור בכח על קשר עם החברים מהישיבה קטנה!!

למה?? למה לא?? תקשיב טוב למה?? **לא בגלל** שהקשר הוא לא טוב!! חלילה! אני שוב חוזר: זה **לא בגלל** שהקשר לא טוב!! אלא בגלל שאין שום סיכוי בעולם שהוא יחזיק מעמד!! הוא בטוח יתרופף ויתרופף עד שהוא ינתק לגמרי... אתה לא מאמין לי??? תגזור את הדף הזה... תשמור אותו בארון שלך... בא תשמע נבואה שלי... איך הולך להיות הקשר בינך לחבר שלך בתקופה הקרובה... נפגש.. **כך סדר הדברים:**

בחודש הקרוב אתם תתקשרו אחד לשני פעמיים בשבוע... אתה תתלונן על הבעיות שיש בישיבה שלך... והוא יתלונן על כל הצרות שיש בישיבה שלו... טוב מאוד.. את צרה... שניכם פורקים אחד על השני את התסכול... מאוד בריא... **עוד חודש...** לאט לאט אתה בעזה"ש תתחיל להתברג... כבר לא יהיה כ"כ הרבה תלונות... ולאט לאט יהיו לך אי"ה גם חברים מהישיבה הגדולה... אבל עדיין... זה לא חברים מספיק טובים... סוף סוף רוב החוויות שלך בנויות על העבר... כשתרצה לצחוק על העובד הערבי מהישיבה קטנה... לא תוכל לצחוק עליו יחד עם חברך לשולחן... כי הוא בכלל לא יודע איך הוא נראה... וכשתרצה לדבר בהערצה ובעיניים בורקות על אותו ר"מ מהישיבה קטנה... הרי חבר שלך מהחדר יסתכל עליך בעיני עגל... זה מעניין את סבתא שלו... הוא לא מכיר.. הוא לא קולט.. והנוסטלגיה שלך מעניינת אותו כמו השלג דאשתקד... בשביל זה עדיין יש לך את אותו חבר טוב מהישיבה קטנה.. איתו אפשר לחלוק חוויות מהעבר הקרוב וגם הרחוק... **כל זה בחודשיים הקרובים...** אבל **עוד שלושה חודשים** אני מברך אותך שאתה כבר תהיה ממש בעניינים... יהיה נייעס.. כל מיני פוליטיקות בחדרים... פרשיות ויתפתחו... לאט לאט יהיו לך שיחות יותר ממושכות עם חברים מהשיעור... ואז בשעה 1.00 בלילה אתה פתאום תזכר... אוי ואבוי... שלמה... החבר מהישיבה קטנה... התחייבנו ששומרים על קשר... אני חייב להתקשר.. אוף.. אבל אין לי כח.. אני עייף... אבל לא!!! אני חייב.. אין ברירה... אם אני לא אתקשר הוא יפגע... כן להתקשר... לא להתקשר...?? ואז אתה תעשה את המצוה ותתקשר... שיחה כזו משעממת כזו... נו.. אז מה... מה קורה... ברוך ה'.. ברוך ה'.. אז איך ככה... תשמע... ה' יעזור... ה' עוזר... נו... מה עכשיו אתם לומדים... איך החברותות... יופי... ה' יעזור... נו... אז מה... (דרך אגב אחת הצרות הגדולות של השיחות טלפון האלו שאין אפשרות לגמור אותם... כשמתקשרים ומדברים על נושא מסוים הרי ברגע שמוצה הנושא באותו רגע מסתיימת גם השיחה... אבל כשכל השיחה היא בשביל לשמור על קשר... עוד דקה של שמירת קשר ועוד דקה... אז למה שלא תהיה עוד דקה... כזו שיחה כמעט ואין אפשרות לגמור אותה בלי איזה התנצלות... טוב אני חייב ללכת לישון.. מכיר את זה????) אחרי שבוע... אתה תיזכר שוב... הפעם באימור של יומיים... אוי... לא התקשרתי אליו... ואז כבר זה יתחיל להיות מטרד של ממש... הבעיה היא שאי אפשר לשנות את המצב... כי אתם הרי עשיתם תקיעת כף ששומרים על קשר **בכל מחיר!!!** הנה... תקבל את **המחיר**... **זה המחיר!!!** וזה וודאי יקרה!!! **ויהי רצון** שכך יקרה!! אוי ואבוי אם לא כך יקרה... (אם לא יקרה זה סימן לא טוב... סימן שאתה לא מרוצה בישיבה...)

עכשיו אני אגלה לך סוד מודיעיני: לא רק לך זה יקרה... גם לחברך שמהעבר השני של הטלפון... גם הוא מפהק כמוך... גם לו יש חברים חדשים... וגם הוא משוחח איתך רק בשביל הנימוס... גם הוא מפטפט הלוך חזור בקוצר רוח לאורך כל החוט של השפופרת... גם הוא מחכה לרגע שתסתיים השיחה... (דרך אגב: קח בחשבון... שיתכן גם שלא... אם רע לו בישיבה... בהחלט יכול להיות שהוא צריך את הטלפון שלך.. תקח גם את זה בחשבון... במקרה כזה זה כבר מצווה... יתכן שזה אפילו ביקור חולים... יכול להיות שהוא חולה מזה...)

שניכם תדברו אחד עם השני **בעל כורחכם!!** שניכם תמרחו שיחה **בעל כורחכם!!** ושניכם תחכו לרגע שיסתיים **המטרד** הזה כמה שיותר מהר!! אז בשביל מה??? אינטרס של מי אתם מרצים בכל השיחה המרגיזה הזו??? את הפחד שלפני שלושה חודשים שמא ינתק הקשר!!!

אז אני מכין אותך כבר מעכשיו: עכשיו אתה **מפחד** שינתק הקשר... עוד כמה חודשים אתה **תתפלל** שינתק אותו קשר!!!

כותב הגיליון: אני ממש לא מבין אותך: **למה** אתה כזה אכזר?? **למה** אתה זורה מלח על הפצעים?? **מה** התענוג שלך להפריד חברים טובים לפני הזמן?? תתן להם... שהזמן יעשה את שלו... כמו שאתה כבר מנבא אומר... **מה** הענין שלך להגיד לך את זה...???

אז שלא תבין לא נכון: ברצוני להבהיר לך: אני מדגיש!! **אל תנתק קשרים!! בשום פנים ואופן לא!!** לנתק קשרים בבום אחד... זה גם מכוער מאוד... סנובי... ומכעיס... ובעיקר זה גם לא בריא לך שהרי כפי שהקדמתי... נכון לעכשיו השיחות האלו כן טובות לך... כי כל זמן שעדיין לא הצלחת לגבש חברות אמיתית בקרב החברה החדשה... וממילא החבר הישן מהישיבה קטנה בהחלט יכול לספק לך את החברות הזו...

אז לנתק קשרים?? בשום פנים ואופן לא!!! רק מה???? לא לשמור על קשר ב-כ-ו-ח!!! אם אתה מתחיל להרגיש שאוי ואבוי... הקשר מתחיל להתרופף לאט לאט... הוא הולך ומתנתק... אל תנסה לחזק אותו **ב-כ-ו-ח...** אל תנסה לגבש... ולייצר גיבושונים והשטויות הכ"כ מוכרות כיום... אין טעם... וזה גם לא יצליח לך... אם תתעקש לשמור את הקשר בכוח... אתה תגיע הרבה... וגם אם תצליח זה רק לעוד תקופה קצרה... (עד שבשלב מסויים אתה תפגע עד עמקי נשמתך... כשמסר טאקט אחד יבהיר לך ברמז גס שנגמר... אין לו כבר כח לשמור על קשר בלי שום קשר...)

אתה יודע למה כ"כ חשוב לי לומר לך את זה???? כי הניסיון המר הוכיח: ככל שתתעקש יותר לשמור על קשר עם חברים מהעבר... כך ההתאקלמות שלך בחברה החדשה תתעכב יותר... ככל שאדם מתרפק יותר על העבר... כך הוא פחות מתרגל ומתאקלם בהווה... כל שיחת טלפון מיותרת עם חבר מהעבר... מגיע על חשבון שיחה בונה עם החבר מההווה... כל שיחת טלפון כזו... מעכבת אותך מלהשתלב עם החברה החדשה.. שבעל כורחך ושלא בטובתך אתה תתאקלם יום אחד בה... השאלה כמה זמן זה יארוך לך... כמה זמן זה יארוך??

זה תלוי רק בך!! תלוי רק בזה!! תלוי כמה תתעקש לשמור קשר בכוח עם העבר!!

ואני שוב חוזר ומברך אותך: שזה יקרה!! כי אוי ואבוי אם זה לא יקרה... אם זה לא יקרה זה סימן שרע לך חלילה בישיבה גדולה...

אם ככה... אם כל ההשקעה העצומה שלי בייחסי חברה במשך שלוש שנים בישי"ק ככה הולכת לטמיון... אז עזוב... כבר לא מתחשק לי להשקיע ביחסי חברה חדשים... בשביל מה... בשביל שעוד שש שנים... כשאני אתחתן.. אתה שוב תכתוב לי בעלון שאין שום ענין לשמור על קשר?

תקשיב טוב את התשובה... תשובה מאוד עמוקה: רמת הגולן זה שטח מאוד בוגדני... **פעם פעם הוא היה שייך לירדנים...** עד שפתאום הוא בגד בירדנים והלך לסורים... הסורים באו לגולן ליטפו אותו.. השקו אותו.. ישבו ואכלסו אותו... יום אחד בהיר גם בהם הוא בגד והלך לשטח ישראל... הגולן חגג על כל החברים הכי טובים שלו... **חוץ מחבר אחד!!!** יש לגולן **חבר אחד** שבו הוא אף פעם לא בגד!! הוא הולך איתו **יד ביד** מששת ימי בראשית... אתה יודע מי זה?? **הירדן!!** הגולן תמיד היה ב"**עבר הירדן**": מלחמות עקובות מדם... ממלכות נפלו... שלטונות הוחלפו... ושום דבר לא הפריד בין הגולן לירדן!! תמיד הוא היה ותמיד הוא יהיה **עבר הירדן!!!!** מה הסוד של הידידות ביניהם??? הירדן הוא **מאיתני הטבע!!!!** איתני הטבע הם **קבועים!!** חוץ מאיתני הטבע שום דבר לא קבוע... היום הגולן נמצא אצלנו... מחר אי אפשר לדעת מה יהיה... דבר אחד אפשר לדעת: מה שיהיה ומה שלא יהיה... **איתני הטבע ישארו תמיד!!! תמיד הגולן ישאר עבר הירדן!!!**

אם למדנו חברותא... ואמרת לי פשט אמיתי בסוגיית מודה במקצת... יום אחד אנחנו נפרד... אתה תלך לגור באופקים ואני בצפת... יעברו עשרים שנה... ויום אחד אני אהיה ר"מ ואני אמסור שיעור במודה במקצת... אוהו... נזכרתי בפשט שאמר לי חבר שלי לפני עשרים שנה... סוגיית מודה במקצת היא **איתני הטבע!!** הדבר היחיד שישאר לי אי פעם ממך זה רק פשט טוב בסוגיה... או איזה נושא השקפתי שליבנו יחד... הארבע קירות שאיחדו בינינו ימוגו... הבדיחות שלך מהחדר אוכל כבר לא יהיו רלוונטיות... והטובות הנאה שבנינו עליך גם כבר יהיו מיותרות לחלוטין... **דבר אחד קבוע ישאר!! איתני הטבע** ששמו מודה במקצת!!! לנצח נצחים זה ישאר שמה במסכת ב"מ בדף ד'!!

תשקיע בחברות עמוקה!! חברות **אידיאולוגית!!** ידידות בעלת **יעד רוחני משותף!!** היא ורק היא העירובה לחברות בינינו שתשאר **נצחית!!**

חוץ מזה... כל חברות סופה אכזבה... סופה פרידה כואבת... אין ברירה!! ככה זה החיים!! ככה זה כל מה שקשור לעולם הזה........

לחידודי- חיי שרה.

א. "וינחם יצחק אחרי אמו", משמע דעד השתא לא התנחם, וקשה: דהא קיי"ל: "גזירה על המת שישתכח מן הלב לאחר י"ב חודש" והא הכא עברו כבר שלוש שנים מפטירת שרה, דהא ממשמעות הפסוקים נמצא ששרה מתה בעקדת יצחק, ואז רק נולדה רבקה?

ב. "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק... ולבני הפלגשים... נתן אברהם מתנות", וקשה: דהא כבר ממתי שהלך אליעזר לקחת את רבקה, כבר אז נתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, כפי שכתוב להדיא בדברי אליעזר לבתואל ולבן: ותלד שרה בן לאדוני ויתן לו את כל אשר לו" ופירש רש"י שם: "שטר מתנה הראה לו", משמע שמאז כבר כל ממונו של אברהם היה קנוי ליצחק בשטר מתנה, וא"כ איך יכל אברהם לתת לפילגשים מתנות, והא ממון זה היה שייך כבר ליצחק?

ג. "ואברהם זקן בא בימים", בגמ' בבא מציעא (פז.): "עד אברהם לא היה זקנה, מאן דהוה בעי למשתעי בהדי אברהם משתעי בהדי יצחק בהדי יצחק משתעי בהדי אברהם, אתא אברהם בעא רחמי והוה זקנה שנאמר ואברהם זקן" (כדי שיכירו בינו לבין בנו-רש"י), וקשה: דאילו גבי שרה כתיב: "בת ק' כבת כ' ובת כ' כבת ז'", משמע שאברהם התפלל כך רק על האנשים ולא על הנשים, ואמאי? מאי שנא שרה מאברהם? הרי באותה מידה ד"מאן דבעי למשתעי בהדי אברהם משתעי בהדי יצחק" היה מצי גם גבי מאן דמשתעי גבי שרה הוה משתעי גבי "בכל"- בתה של שרה?

ד. בגמ' תענית (ד.): "אליעזר שאל שלא כהוגן", וקשה: והא עוד קודם שאמר לה "הגמיאיני נא..." כתיב: "וירץ העבד לקראתה" ופירש רש"י: "לפי שראה שעלו המים לקראתה", א"כ מה שלא כהוגן איכא הכא, והא ראה בה דברים גדולים שלא היו בשום אחר?

ה. "ותרץ הנערה ותגד לבית אמא", "ואין הבת מגדת אלא לאמא", משמע שהייתה כרוכה אחרי אמא כדרך התינוקות, מה פלא: שלמחרת, כשאמר להם אליעזר "שלחוני ואלכה לדרכי", ושאלו את רבקה "התלכי עם האיש הזה" מיד נענתה ואמרה, "אלך" מפרש רש"י: "מעצמי, ואפילו אם אינכם רוצים", איך פתאום הסכימה ללכת לאלתר מאמא שהייתה כרוכה אחריה??

ה. בפיוט ה' ה' הנאמר בסליחות דשני תנינא: יש ששינו נוסח: "מדת הרחמים עלינו התגלגלי", משום שאין לנו לפנות אלא לקב"ה, כמו כן מהאי טעמא יש שנמנעו גם מלומר: "מכניסי רחמים", שאין לנו עם המלאכים כלום (עיין מהר"ל נתיבות עולם, נתיב עבודה י"ב) וקשה: דהא גמ' ערוכה היא בסנהדרין (מד:): "רבי יוחנן אמר: לעולם יבקש אדם רחמים שיהו הכל מאמצין את כוחו ואל יהיו לו צרים מלמעלה", ופירש רש"י שם: "שיסייעוהו מלאכי השרת לבקש רחמים, ושלא יהיו לו משטינים מלמעלה", הרי לך מפורש שראוי לבקש מהמלאכים...?

הוא היה אליעזר בן ארבעים... אמא שלו נפטרה והוא לא הצליח להתנחם... כל פעם שהוא היה מסתכל על ענן השכינה שפעם היה קשור לאוהל... **ואיננו!!** על הבית החשוך... על הנר הכבוי... שפעם היה דולק מע"ש לע"ש.. **ואיננו!!!** כל פעם עיניו היו מתמלאות דמעות... דמעות של יתום בן ארבעים... כאיש אשר אמו **לא** תנחמנו...

אמא... מי יתן לנו תמורתך...

והנה... לא צו בלבד... כרעם ביום בהיר... פתאום נוספה צרה על צרתו... יום אחד אבא קורא לו ואומר: בני היקר... אני רוצה לבקש ממך בקשה: תלך לבאר לחי רואי... ותקח משם את... את... את מי?? את קטורה!!! הוא כמעט קרס תחתיו מתעלף... אמא חורגת??? את אותה אמא שהבן שלה ישמעאל רצה להרוג אותי ביום הבר מצוה שלי... ואותה אבא רוצה להכניס הביתה??? ועוד במקום מי?? במקום אמא עליה השלום?? אבל יצחק לא שואל שאלות!!! אם אבא מבקש אז עושים!! ללא אומר ודברים.. בנאמנות ובמסירות הוא הלך בציווי אבא... הלך לבאר לחי רואי... אבל!!!! כשהוא רק חזר מבאר לחי רואי... חיכתה לו שם הפתעה... הוא הסתכל באופק... והנה גמלים באים... מי היה שם על הגמל???? וַיְבִאֶהָ יִצְחָק הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת רִבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה **וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ**.

ללמדך: כשעושים מה שצריך לא מפסידים!!!

והאיש משתאה... אליעזר היה נפעם... איזו סייעתא דשמיא מלווה את יצחק... אם אליעזר היה יודע מה יצחק עושה עכשיו... הוא לא היה כ"כ משתאה... כשעושים מה שצריך אין מה להתפעל מהסייעתא דשמיא!!!

לא ימנע טוב להולכים בתמים!!!

הלכה (לא) למעשה

מכיון שהלכות מלוקטות ונערכות ע"י אברך שעדיין לא שימש כל צרכו זאת למודע:

שאין להוציא מכאן לא הלכה וכ"ש לא מעשה

מקצת מההלכות מלוקטות מספרי מחברי זמננו... ומקצת היוצא לפום ריהטא ממסקנת דברי המשנה ברורה... מקורות הדברים מצויינים מתחת ההלכות בקצרה

חברותא ח"א.

א. קם מאוחר, והפסיד את התפילה בישיבה והחברותא ממתין, אם הוא באקראי מותר לו להתפלל ביחידות בשביל להספיק להגיע בזמן לחברותא, אבל אם דבר זה קורה לו בקביעות, לאו כל כמיניה שהחברותא תשמש לו תירוץ לפטור עצמו מתפילה במנין, (עיין רמ"א סי' צ' סי"ח ובמ"ב.)

ב. דבר פשוט וברור: (ולא נכתב אלא לאפוקי מהפתאים הרגילים לטעות בזה) שאין שום היתר שבעולם לבטל מתפילה קודם סוף זמנה בשביל להספיק להגיע בזמן לחברותא, אבל אם התעורר מאוחר מאוד וכבר עבר זמן תפילה בלאו הכי... יברך ברכות התורה ויעלה לחברותא, וקודם חצות ילך להתפלל תפילת שמו"ע.

ג. כמו כן: ירא שמים שהצמידו לו חברותא על דרך "הלוואי אותי עזבו ותורתי שמרו", וכשהוא סוף סוף מגיע לסדר "יודע צדיק נפש בהמתו", וניכר עליו בעליל שברגע זה יצא ממיטתו ובא לסדר ללא תפילה וללא ק"ש, גם אם הוחלט (מתוך התייעצות לטובת העניין...) לא להוכיח ולא להטיף לו מוסר... אבל מ"מ: קודם שמתחילים יבקש ממנו שלכל הפחות יברך ברכות התורה דהוא מדאורייתא, כמו כן: אם החברותא הגיע לפני סוף זמן ק"ש (מצוי בקיץ, ובחודשים האחרונים של החורף) יבקש ממנו שקודם יקרא ק"ש.

ד. שורת הדין: יכול כל אחד מהחברותא להודיע לחבירו ביום בהיר שרוצה לעזבו ולחפש אחר חברותא אחרת, (דאם מדין שאלה קיי"ל דרב ותלמידיו אם אין אחד מהם משועבד לחבירו לקבוע סדר לימודו לא חשיב שאלה כמבואר בסי' שמ"ו סי"ג, ואם נבא לדונו כפועל, הא כיון שעושה בחינם לא שייך בכה"ג דין קנין פועלים) אבל!! אם יעזבנו לא יוכל חבירו למצא חברותא אחר (כפי שמצוי בכמה מקומות, מה שנקרא "שוק חברותות" שקובעים זמן לקביעת חברותות, ולאחמ"כ כבר אינו יכול למצא) לכאורה אסור לו לעזוב החברותא, דפשוט הוא דזה חשיב דבר האבד (ויש לדמותו למש"כ בש"ך סי' של"ג ס"ק ל"א ואפילו דהתם מיירי בהפסד ממון אין לחלק)

ה. אפילו שמצינו ששיבחו חז"ל את "את והב בסופה" אותם חברים הנעשים אויבים זה לזה בהלכה (קידושין ל:), מ"מ הדרך הראויה יותר היא: ב"שני ת"ח הנוחים זה לזה בהלכה" (שבת סג.), כדברי הגמ' בתענית: דאע"ג ד"האי צורבא מרבנן דרתח אורייתא מרתחא ליה" מסיים בה רבינא "אפ"ה בעי למילף נפשיה בניחותא"

ו. תופעה מצויה: תוך כדי ויכוח והתנצחות בסוגיה והנה ידו הייתה על העליונה, וכמעט הצליח להוכיח לחברותא שסברתו מופרכת מכל וכל, או אז מזהה בחברותא שלו שאינו מבקש את האמת, אלא שרוי בדריכות ובמצוקה תחרותית להתעקש לעמוד על דעתו ותמיד להישאר צודק בכל מחיר, גם כשדבריו מופרכים מכל וכל, בכה"ג: אינו צריך לקנאות קנאת האמת ולשפוך דמו של החברותא ולקנאות קנאת האמת בכל מחיר בו בזמן שניכר בעליל שחבירו אינו מחפשה כלל... ומה שאמרו חז"ל: "כל תלמיד חכם שאינו קשה כברזל (לחתוך את האמת בסכינא חריפא) אינו תלמיד חכם" כל ברזל זה אינו שייך אלא כש"ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו" אבל כשחבירו אינו מחפש האמת כברזל, ואיש אינו יחד פני רעהו, הרי אדרבה: ישאיר אותו צודק (בלשוננו: "על העץ"), ויחזר אחר חברותא שביקוש האמת יהיה היעד המשותף לשניהם (מ"מ פשיטא: דכל זה אינו אלא כשהויכוח הוא בלימוד גרידא, אמנם אם מיירי בויכוח הלכתי שהלה טועה בדבר הלכה או בויכוח ביסודות האמונה, הרי שם ענה כסיל כאולתו ולא יעזוב את החזית עד שיוודא שהכריע את הטועה בה)

ז. יש לדעת: שעיקר עניינה של "חברותא" הוא משא ומתן הדדי בבירור הנושא ובהעמקת הסוגיה, לאפוקי שנים הלומדים אותה גמ' ומתחרים ביניהם מי מסיים יותר מהם את השורה... אשר ע"כ: נמצא לרוב שנים המתיישבים אחד לצידי חבירו, פותחים שניהם את אותה גמ' ביחד וקוראים את אותם תיבות ביחד, ועליהם וכיוצ"ב אמרו חז"ל: "שיושבים בד בבד ועוסקים בתורה... ולא עוד אלא שמטפשים..." (שלא זו בלבד שהלימוד שלהם אינו נעשה יחד, אבל בבואם להתבטל הרי שם הם בהחלט מתבטלים ומטפשים יחד... בחברותא ובמשא ומתן מלא... וד"ל...), ואילו מאידך: מצינו הרבה תלמידי חכמים שרוב לימודם היה ביחידות, אבל בבואם ללבן את הסוגיה ניגשו התנצחו עם לומדי בית המדרש, והיא היא החברותא שאו היא או מיתותא.

ח. בחור מופלג בתורה שרבים צריכים לו, ובשעת הסדר, הרי מידי כמה דקות ניגש צעיר ושואל שאלה בסוגיה, צריך השואל ליטול רשות מהחברותא אם מסכים להפסיק אותו מלימודו הרצוף בחברותא לצורך שאלה זו, או לחילופין שיתנה מראש עם החברותא שלימודם זה אינו אלא רק "בין גברא לגברא", מ"מ פשיטא שבחור הלומד חברותא עם ר"מ או משיב מרבני הישיבה, ע"מ כן לומד עם אותו ר"מ, שיכול כל בחור להפסיק אותם מלימודם כדי לשאול שאלה.

תקציר תוכן ההספד שנאמר בלוויית האישה הצדקנית והצעירה שבשכונה...

כל העיר כמרקחה... הלם מוחלט!! כולם עמדו המומים ומזועזעים!! שה' ירחם... איזו טרגדיה נוראה!! אישה כזו צעירה... כזו נמרצת... וככה פתאום נקטפה באיבה... בשיא פריחתה... יש לה שני ילדים בבית והיא לא זכתה להכניס בחופה... כזו צדקנית... כזו דומיננטית... איזה חסד לא יתואר.. הייתה ראש וראשון לכל דבר שבקדושה... מהמארגנת של העזרות לחיזוק וביצור חומות הקדושה.. ועד סעודת אמנים.. שמירת הלשון... היא הייתה מארגנת את העוגות בקידושים... כזו נמרצת... רגע... תגידו לי: בת כמה היא הייתה??? נראה לי בת עשרים... בת עשרים?? לא!! לא נראה לי!! היא נראית לי בת שבע... **ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה!** זה לא פשוט להספיד כזו אישה גדולה. נדרש מאברהם אבינו לקפל ולהכניס בהספד אחד קורות חיים של מאה עשרים ושבע שנות עשיה נמרצת ובלתי נדלית של אישה שכל חייה הייתה בגיל עשרים!! בגיל שבע!! מאוד מסקרן: באמת מה היה ההספד של אברהם על שרה?? על איזה נקודות הוא עמד?? על איזה נקודה הוא שם את הדגש בבכי...?? אחרי הכל מדובר בהספד של אברהם... בכי של אברהם... זה צריך לימוד!!!

<u>עמד אברהם מול הקבר הטרי ואמר: שרה שרה!!! את יודעת למה נקטפת באיבך???</u>

כידוע לך: אתמול עמדתי בניסיון איום ונורא... עמדתי עם סכין כשהיא נתונה בקצה צווארו של בננו יצחק... וברגע האחרון הקב"ה קרא לי ואמר: אל תשלח ידיך אל הנער!!! הקב"ה הבטיח לי שהוא לא ישכח לי את המעמד הזה לעולם!! השו"ע עוד עתיד לכתוב בסי' א'.. **טוב לומר פרשת העקדה...** פנה אברהם לשרה ואמר: שרה שרה: בבוקר זה הספקת עוד לקיים את דברי השו"ע... את למדת פרשת העקדה... אבל דא עקא!!! למדת רק <u>חלק הראשון</u> של פרשת העקדה!!! למדת רק את החלק של **"וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו!!** את זה למדת... אבל את <u>החלק השני</u> לא הספקת ללמוד!! את <u>החלק השני</u>: ש**"ויקרא מלאך ה'... אל תשלח ידך אל הנער.."** את זה לא הספקת לשמוע... זה כבר היה מאוחר מידי... אם היית יודעת את זה... היית עכשיו בינינו! למה אנחנו עומדים כעת לפני מיטתך כי הספקת ללמוד רק את חלק הראשון של פרשת העקדה

<u>פנה אברהם לכל המתאספים ואמר: תקשיבו טוב:</u>

מאוד מאוד חשוב לדעת את <u>שני</u> החלקים של פרשת העקדה!! חשוב לדעת <u>מצד אחד</u> את החלק הראשון: שלפעמים יש ניסיונות קשים ומרים... הקב"ה מותח את החבל עד... עד... עד הקצה!! הקב"ה מצפה ממך שתיקח את הסכין עד.. עד... עד קצה הצוואר!!! אבל!!! יש עוד חלק חשוב לא פחות!! ואסור לזלזל בחלק הזה: שגם אחרי שבורא עולם מצפה ממך שתיקח את הסכין <u>ע-ד</u> הצוואר!!! עדיין זה <u>רק ורק ואך ורק ע-ד ה-ק-צ-ה של הצוואר!! לא יותר!!!</u> אבל!! ברגע שזה כבר מתחיל להיכנס <u>ב-ת-ו-ך</u> הצוואר.. מיד: **אל תשלח ידיך אל הנער!!** מצד אחד: צריך לדעת וצריך ללמוד שיצחק נעקד!! אבל מצד שני אסור לשכוח: שהוא רק <u>כ-מ-ע-ט</u> נעקד!! <u>אבל ל-ג-מ-ר-י ?!?!?! חס ושלום!!</u> **אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי**

פרץ אברהם בבכי מול הקבר הטרי ואמר: שרה שרה... כשאני עומד פה מול הקבר הטרי והרענן של בת הק' כבת כ' ובת כ' כבת ז'... אני לא רואה פה רק קבר אחד!!! אני רואה <u>הרבה הרבה קברים</u> טריים ורעננים... הרבה צעירים בני כ'... שירוצו של הבורא כבני ז'... וגם הם!!! גם הם עתידים ליפול באותה מלכודת שמלאך המוות טמן לך... גם הם עתידים לשים לב רק לחלק <u>אחד</u> של פרשת העקדה... הם יזכרו טוב מאוד שצריך למתוח את החבל <u>עד עד הקצה!!</u> את הסכין <u>ע-ד</u> הצוואר!! אבל את החלק השני: <u>שעד כאן!!!! ו-ל-א ו-ו-ת-ר ?!?</u> את זה הם כבר <u>לא ידעו!!</u> ופלגי מים ירדו עינינו... כל אחד מאיתנו והדוגמא הקרובה לספסלו מביהמ"ד על אותם צורבים קדושים שהמיתו את עצמם באוהלה של תורה לא עד <u>קצה</u> הצוואר... אלא עד <u>תוך</u> הצוואר... זו כבר אבילות ישנה.. אברהם כבר הספיד ובכה עליהם בקבורת שרה!!

מעשה אבות <u>סימן</u> לבנים!! כל מה שהאבות עשו!!! הוא מוסר השכל ולימוד בשבילנו הבנים.. אברהם אבינו גומל חסדים..??? גם אנחנו צריכים להיות גומלי חסדים.. אברהם רחמן?? גם אנחנו רחמנים.. <u>חוץ ממעשה אחד ויחיד!!!!</u> <u>פרשת העקדה!!!</u> פרשת העקדה היא אמנם <u>מעשה</u> אבות!!! <u>אבל סימן לבנים ?!?!? לא!!!! חס ושלום!!!</u> **אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי** אתה יודע מה בכל זאת <u>סימן</u> לבנים??? איזה <u>סימן</u> בכל זאת יצא לבנים מעקדת יצחק??? קבורת שרה!!! לדאבוננו הרב. זה בהחלט <u>סימן</u> לבנים... <u>סימן</u> ותזכורת מאוד כואבת ועצובה... והתזכורת הזו היא <u>סימן</u> ואיתות מאוד חשוב לכל אותם בנים שהיצר הרע גילה להם רק את החלק של **"קח נא את בנך..."** אבל השכיח מהם שבסופו של דבר **"אל תשלח את ידך"** פרשת העקדה היא לא <u>סימן</u> לבנים! אלא <u>זכרון</u> לבנים! כל הסיבה שהקב"ה ניסה את אברהם בעקדה... זה בשביל שיהיה לבנים במה להזכיר את עצמם לפניו בעת הדין... אבל <u>הסימן???</u> <u>הסימן</u> הוא קבורת שרה!!!

<u>זו היא הסיבה</u> שהעיתוי לקבורת שרה נבחר דווקא לאחר המעמד הגדול והנורא של עקדת יצחק!!! כשאברהם חזר אחרי העקדה... שמה לבאר שבע.. לישיבה של השלוש מאות ושמונה עשרה חניכיו.. הצורבים בני העליה שמעו את מעשה העקדה הם קבלו חיזוק עצום. הם קיבלו כזה <u>סימן לבנים</u>.. הם כ"כ השתוקקו לזכות גם הם לפשוט צואר ולקרב סכין עד הצוואר!! עד כדי כך שמרוב כיסופים... הם שכחו את ההמשך של פרשת העקדה... בינינו... התיאור הזה הוא לא דמגוגיה בעלמא... למבינים בלבד... <u>בן עליה יקר: שים לב:</u> כשאתה קורא את פרשת העקדה... מה החלק הכי דומיננטי??? **וישלח אברהם את ידו**... מכאן ואילך... נו... זה כמו הסוף הטוב של כל סיפורי המתח... שתמיד נגמרים בבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות... וברך אברכך וארבה ארבה את זרעך... <u>אז זהו שלא!!!</u> בשביל זה באה קבורת שרה ואיזנה את הסקת המסקנות!!! שתדעו לכם מעשה אבות תמיד סימן לבנים חוץ!!! חוץ מהמקרה הזה!!! הסימן היחיד שיכול לצאת לבנים מעקדת יצחק הוא קבורת שרה!! שה' ישמרנו...

כולנו יודעים את המשפט שאנשי חינוך כל הזמן חוזרים עליו: אדם לא צריך לעשות <u>יותר ממה שהוא מסוגל!!!</u> טעות!!! זה לא <u>שלא צריך</u> אלא <u>אסור!!!</u> <u>אסור</u> לאדם לעשות יותר ממה שהוא מסוגל!! מי שבכל זאת מתעקש לעשות יותר ממה שהוא מסוגל... זה כפירה!! אתה שומע?? זה פשוט עניין של כפירה!! אתה יודע למה??? מסיבה מאוד פשוטה: אם אתה לא מסוגל... אז זה <u>לא אתה</u>... אם זה <u>לא אתה</u> אז בשביל מה אתה עושה??? כנראה שאתה מפחד שבורא עולם לא יסתדר בלעדיך??? <u>כפירה גמורה!!!</u> בורא עולם לא צריך את <u>המעשים</u> שלך!!! נקודה!! אלא מאי?? בורא עולם רוצה <u>אותך!!!</u> האמונה היהודית מכריזה: שבורא עולם ממש לא צריך את <u>הקרבנות</u> שלנו!!!! אלא מאי?? הוא רוצה <u>אותנו!!!</u> בורא עולם רוצה <u>שאנחנו</u> תתבטא ע"י <u>הקרבנות</u> שלנו!!! <u>שאתה</u> תתבטא ע"י השטייגן שלך.. <u>שאתה</u> תתבטא ע"י המעש"ט שלך... כשלא עשית... הבעיה פה היא לא במה שלא <u>עשה!!</u> אלא במה <u>שא-ת-ה</u> לא עשית!!! ומעתה: אם יותר ממה שאתה מסוגל... זה כבר <u>לא אתה??</u> אז בשביל מה אתה <u>עושה??</u> על כרחך... זה בשביל לעזור לבורא עולם?? לא! תודה!! ממש תודה!!! בורא עולם ממש לא צריך את <u>העזרה</u> שלך!! הוא בסך הכל רצה <u>אותך!!!</u> ברגע <u>שאתה</u> לא כאן.. מכאן ואילך אין לו שום תועלת <u>במעשים</u> שלך... <u>אז שוב נחזור ונשנן:</u> מהיום תדע: צריך לעמול בכל הכוחות... אדם כי ימות באוהל... צריך למתוח את החבל... עד... עד.. עד הצוואר!! אבל רק עד הצוואר??? יותר?? <u>חס ושלום!!! אסור!!!</u> למה זה <u>אסור??</u> לא (רק) בגלל שכל הפסיכולוגים אומרים שאח"כ אתה תשתגע... ולא בגלל שאמא שלך התקשרה למשגיח שישכנע אותך להוריד פרופיל... אלא כי בשמים רואים מאוד בחומרה את זה שברוב חוצפתך אתה חושב שבורא עולם לא מסתדר בלעדיך.. <u>אל תשכח: רק עד הצוואר לא יותר..</u>

יראת ה' היא **חכמה!!** היא היא!!!

לפני מאה חמישים שנה... בבוקר בהיר אחד התעורר סיני אחד על 33 ימין... והמציא חכמה שקוראים לה **דיקור סיני!!!** אל תזלזל בזה... מיליוני אם לא מיליארד אנשים (חלקם לא טפשים בכלל) מאמינים ברפואה הזו ומשלמים עליה ממיטב כספם.. דרך אגב זה כבר נמצא בסל של הרפואה המשלימה... אבל כשהלכתי לרופא משפחה שלי ושאלתי אותו: מה הוא אומר על החכמה של דיקור סיני?? הוא הניף את ידו בכזה זלזול... הוי... תפסיק לבלבל את המוח... שטויות... עבודה סינית בעיניים... **אמרתי לו:** איך אתה מעיז ככה לבטל במחי יד חכמה שכ"כ הרבה אנשים משוכנעים שהיא חכמה גדולה?? הוא בכלל לא התבלבל.. **הוא ענה לי בבטחון:**

הם אומרים **חכמה**... אני אומר **טפשות**...
הם אומרים **רפואה**... אני אומר **בבלאות**...

נו... מי צודק?? הרופא משפחה שלי או הסינים?? לא יודע... או שכן או שלא... או חכמה או טפשות... זכותם של הסינים להחליט שזה **חכמת החכמות!!** וזכותו של רופא משפחה שלי **להפקיר את זה מכל וכל** אני. דווקא מאוד נהניתי מהבטחון והחשיבה העצמאית של הרופא משפחה... מהעוצמה שלו איך הוא ככה מסוגל להפקיר בהינף יד מליארד סינים בלי למצמץ.. החלטתי גם אני לאמץ את הרעיון... אחרי יומיים מישהו בא וסיפר לי שלפני שלוש מאות שנה התעורר איזה פרופסור אחד על 33 שמאל... והוא המציא גירסה שיש חוק ששמו: **חוק כלים שלובים!!!** דהיינו: שאם הבית שלך יהיה יותר גבוה ממגדל המים... אז אם תנסה לפתוח את הברז לא יצאו מים. הנחתי את היד על הפדחת... חשבתי וחשבתי... ומשום מה זה... זה... זה לא הסתדר לי.. חוק כלים שלובים?? מה העניין?? לא!! לא מקובל עלי!!!! הנפתי את ידי בביטול ואמרתי: לא!! אין כזה דבר!! שטויות!! אין כזה חוק כלים שלובים...

רגע.. אבל כבר שלוש מאות שנה שאנשים משוכנעים ככה.. כל הפיזיקאים לומדים את זה..?? כולם מסכימים עם החכמה הזו?? לא!! אני לא מתבלבל... הם חושבים שזה **חכמה???** אני חושב שזה **טפשות**...

זכותי המלאה!! לא ככה??

בדיוק כמו שיש זכות לרופא משפחה שלי להפקיר בהינף יד מיליארד סינים... ולהגיד שהם מבלבלים את המוח... ככה אני יכול לקחת שלוש מאות שנה של הוגי דעות ולהחליט שחוק כלים שלובים לא היה ולא נברא....

אה... מה אתה אומר עליי??? לא צודק??

שוטה גמור!!! אין **לאף אחד בעולם** זכות לחלוק על חוק כלים שלובים!! מי שחולק על חוק כלים שלובים הוא מקבל תואר PDD עם פלומבא מפסיכיאטר מוסמך..

למה?? מה ההבדל בין חוק כלים שלובים לדיקור סיני???

למה לרופא משפחה שלי מותר להפקיר בהינף יד את כל חכמת דיקור הסיני... ואילו לי??? לי אסור לחלוק על חוק כלים שלובים?? **תקשיב טוב מה ההבדל:**

חוק כלים שלובים זו **ע-ו-ב-ד-ה!!!!** אמנם פרופסור אחד גילה אותה רק לפני 300 שנה... אבל הוא לא גילה חכמה... הוא גילה **עובדה!!!** מי שמנסה להתכחש לחוק כלים שלובים... אז בא נראה אותו... שינסה... שיבנה בית יותר גבוה ממגדל המים.. ושיפתח את הברז.. נו בבקשה איפה המים?? חוק כלים שלובים הוא **עובדה!!** מי שמתכחש **לעובדה** מנותק מהמציאות!

חוק כלים שלובים הוא חכמה **ע-ל-י-ו-נ-ה!!!** חכמה **עליונה** פירושה: חכמה שמנותקת מהסכמת **התחתונים**... עובדה שלא התייעצה איתי לפני כן האם אני מסכים שהיא קיימת או לא.. היא פשוט **עובדה** וכאן נגמר כל הויכוח!! זה הפירוש חכמה **עליונה!!!** קוראים לזה בלועזית: **אבסולוטית!!!** גם אם כל העולם כולו יעמוד ויחלוק עליה... אין ברירה!! יתהפך העולם היא עובדה!! היא סגורה בפני די אלף!! אף אחד לא יכול להתווכח איתה! **לך תתווכח עם עובדות!!**

לעומת זאת דיקור סיני היא חכמה ת-ח-ת-ו-נ-ה!! אין ספק: דיקור סיני זה **חכמה!!!** לא מופקע שהיא גם נכונה... אבל היא חכמה שמסורה **לתחתונים**.. היא תיאוריה שמסורה להיגיון של **התחתונים**... אתה מאמין בחכמה הזו...?? יערב לך... אני לא מאמין... מיליארד סינים חושבים שזה חכמה...?? יערב להם... אבל לרופא משפחה שלי יש זכות לומר שזה טפשות או שכן או שלא.

ר' ירוחם ממיר התבטל בכל נימי נפשו לגדולי הדורות שלפניו... **חוץ ממקום אחד!** מקרה אחד ששם שהוא לא פחד לחלוק... והוא חלק על גדול הראשונים... אתה יודע על מי?? לא תאמין... על מרנא הרמב"ם!!! הרמב"ם התפעל מאוד מחכמתו העצומה של אריסטו וכתב עליו שהגיע עד קצה **תכלית החכמה** וז"ל: ..דעת אריסטו היא תכלית דעת האדם מלבד שנשפע עליהם השפע האלוקי עד שישיגו אל מעלת הנבואה אשר אין מעלה למעלה ממנה... (עיין אגרות ותשובות הרמב"ם, אגרת שכתב לר' שמואל אבן תבון)

אבל לעומת זאת!!! ר' ירוחם ממיר ממש לא התפעל מחכמתו של אריסטו... הוא טען בתוקף: **אני!!! אני** בכבודי ובעצמי **יותר חכם** מאריסטו בכבודו ובעצמו!!!

אתה יודע למה???? מסיבה פשוטה מאוד:

אני מכיר גאון אחד שיש לו תואר שני באסטרולוגיה... אבל הוא לא נשוי!! הוא חי בבדידות בתא אפל במוסד סגור!! **אתה יודע למה??** כי הוא סובל בסכיזופרניה... הוא מנותק לגמרי מהמציאות!! יש לו שיגעון גדלות.. כל מה שהוא רק רוצה הוא רק מדמיין שזה כבר קיים... ומכאן ואילך כבר אין צורך לעשות כלום... אין צורך להתחתן כי מה... אתה לא יודע?? הוא נשוי באושר ואושר. הוא לא מקנא בחברים שלו שמחתנים ילדים?? כי ברגעים אלו הוא נמצא בחתונה של הנכד... מה... אתה לא רואה... הוא גם לא רואה צורך לנסות לברוח מהמסדרונות האפלים של הבי"ח כי ברגעים אלו ממש הוא משוטט בהרי האלפים.. מוקסם כולו מהנוף הנפלא... כיף לו... ממש כאוכלי המן.. כל מה שהוא רק מדמיין זה כבר מונח על השולחן במגש של כסף... נו...

אז נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: מי יותר חכם, **אני -- או -- הוא???** נחצי אגן... בא נבדוק את זה... בא נכנס שנינו לתא שלו... ואתה תשאל שאלה אחת!! גם אותי וגם אותו!! מי שתרוץ תירוץ יותר נכון.. הוא ינצח בתחרות החכמה! הוא החכם היותר גדול!! נכנסנו לתוך התא הקודר שלו וחבר שלי שאל: תגיד לי פרופסור יקר: איפה אתה נמצא עכשיו.. ברגעים אלו?? הוא ענה על אתר: בקומה ה-31 במגדלי אקירוב.. אח"כ העבירו את השאלה אלי: נו.. מה אתה אומר... איפה הפרופסור נמצא כעת?? קח דף ועט ותרשום: בתא חשוך במחלקה הסגורה והשמורה ביותר בביה"ח לבריאות הנפש אלפי מנשה! **אחד אפס לטובתי!!** **נצחתי!!!** אני יותר חכם מהפרופסור... רגע רגע... **סליחה סליחה... התבלבלתי...** מה אמרת?? שאני יותר חכם... ממי...?? מהמשוגע הזה...?? נפגעתי עד עמקי נשמתי... מה אתה בכלל מעיז להשוות... מה הקשר... אני נורמלי והוא... הוא.......

אה... אה... ההה... סליחה... אל תזלזל... אתה יודע מי זה הפרופסור הזה?? אתה יודע איזה גאון שהוא? אתה הרי לא יודע אפילו עשירית מהידע שיש לו במדע??

מה התשובה??? אתה צודק!! אני מודה!! בחכמה **ת-ח-ת-ו-נ-ה** אני לא מגיע לקרסוליים שלו... אבל בחכמה **הע-ל-י-ו-נ-ה???** בזה הוא תינוק בן שנה... ולכן באמת שומרים עליו כמו על תינוק בן שנה שלא יקפוץ לכביש... ושלא יזיק לעצמו... בחכמה **תחתונה**... חכמה שמסורה בידי ההיגיון של **התחתונים**... בחכמה שאפשר להתווכח איתה... בחכמה שאפשר לחיות אלף שנה בלי לדעת אותה... בזה הוא באמת יותר חכם ממני!!! אבל בחכמה **העליונה???** **בעובדות** בשטח?? **באבסולוטיות??** **במציאות??** הוא סכיזופרן עם תעודה!

זו הייתה טענתו של ר' ירוחם ממיר: אריסטו היקר... חן חן לך.. בחכמה **התחתונה** אתה גיוואלדיג... בכל מיני תיאוריות אתה ממש קרוב למעלת הנבואה... בכל החכמות שאין שום נפקא מינה אתה ממש נישט שייך... אבל **מהמציאות??** אתה מנותק לגמרי! **המציאות** היא שיש אלוקים!!! ואתה מנותק **מהמציאות** הזו!! **העובדה** ששמה בית קברות מכריחה שאנחנו אורחים כאן בעולם הזה!!! ואילו אתה??? לפי ההשקפות שלך החיפוש אחר הכבוד... צועק ממך שאתה משוכנע שאתה נשאר כאן לנצח!! אז אתה פשוט מנותק מהמציאות! אתה מנותק מהחכמה **הע-ל-י-ו-נ-ה!** אתה מנותק מה**עובדה** **האבסולוטית!!** **המציאותית** ממש המוכחת **בשטח!!!!** מי שמנותק **מהמציאות** קוראים לו בלשון מקצועית: אספרגר... או פי די די.. או שיזיפרן. אני לא כ"כ בקי בהגדרות... מסתמא ר' ירוחם ידע יותר טוב להגדיר את זה... **אומר ר' ירוחם:** יעיד עלי יודע תעלומות שמעולם לא התגאיתי... מעולם לא אמרתי שאני יותר חכם ממישהו... אבל שאני יותר חכם מאריסטו- הסכיזופרן??? להגיד שאני יותר חכם מאותו חולה ששוכב בבית חולים לבריאות הנפש?? מצטער... זה לא גאווה!! זה עלבון בכלל לנסות להשוות את החכמה שלי אליו! **הוי... כמה שזה פשוט!!!**

מרן הרב שך זצוק"ל היה **צדיק**... הוא כל הזמן חי שהעולם הזה הוא פרוזדור... כל הזמן הוא שינן לעצמו שלא נשארים פה... שצריך להכין צידה לדרך..

תגיד לי: זה נקרא צדיק ????

להשקיף במבט ריאלי מול בית הקברות נזיבי פוניב'ז... ולהבין שאף אחד עדיין לא ברח משם... זה **צדיקות???** לפתוח את ספר השואים... ולראות שם את השיא של אנשים שחיו הכי הרבה שנים... אבל אף אחד מהם עדיין לא שבר שיא שהוא הצליח לנצח את מלאך המוות... זה **צדיקות** להבין שאנחנו אורחים פה בעולם הזה??? מרן הרב שך זצוק"ל לא היה **צדיק!!!** הוא היה פשוט מאוד תלמיד **ח-כ-ם!!!** התלמיד **ח-כ-ם** שבו הוא הוא זה שהעלה אותו במעלות קדושים וטהורים לזהירות בריצות נקיות ומסודות... לא צריך להיות **צדיק** בשביל להיות עובד ה'!!! צריך להיות פשוט מאוד **חכם!! ריאלי!!! מציאותי!!! מפוכח!!**

בא נהיה קצת אכזריים.. קצת חסרי טאקט... נעשה ניתוח לב פתוח... נעלה הכל על השולחן בלי רחמים... כשמבררים אצלי בשידוכים.. בא תשמע פחות או יותר את התמליל של השיחה. תגיד: איך הוא בוראת שמים?? אוה... משהו... איזה עוויבד... איזה **יראת שמים**... מה... אתה רוצה להגיד לי **שהוא צדיקקקק???** לא!! הוי... ממהר פתאום... הוא בחור משופשף... הוא אחד שמבין עניין... הוא **לא איזה צדיק** כזה!!!! אתה שומע??? רק אמרתי שהבחור **ירא שמים...???** מיד נדלקה נורה אדומה... מי שעומד מהצד השני נסוג... תשמע.. אם הוא צדיק אני מתחיל לפחד שהאייקיו שלו נמוך מידי... אין ברירה... אני חייב להוריד פרופיל.. לא!! חס ושלום! זה בסדר! אני לוקח אחריות: הוא **לא ירא שמים...** והראיה: הרי בין עניין...

מי שהוא צדיק ככל הנראה הוא ת-מ-י-ם!!!
אם הוא היה יותר משופשף הוא לא היה צדיק!!!

יש שתי סוגי ישיבות!! יש ישיבה של **צדיקים**.. ויש ישיבה של בחורים **פתוחים**... מה פירוש פתוחים?? תשאל את מי שאתה רוצה.. מה הוא יענה... בחורים פתוחים זה בחורים עם **ראש על הכתפיים!!** ההגדרה הזו מוכרת לך מאיזשהו מקום?? יופי! אם זו ההגדרה של בחורים פתוחים... אז מה זה צדיקים?? **צדיקים** זה ראש **לא** על הכתפיים. אז איפה הראש שלהם נמצא?? **באדמה!** לא ככה??? איפה מקומו של בחור **תמים**... בישיבה של **צדיקים**... ובחור משופשף... איפה?? בישיבה **פתוחה**...

איך זה קרה לנו??

מאיפה הגיע לנו העיוות הנורא הזה?

מי הכניס לנו בראש שצדיק חייב להיות תאמאלעך???

על כרחך: קשה להעלות על דל שפתיים... אבל כנראה שהיהדות מצטיירת אצלנו כחכמה **ת-ח-ת-ו-נ-ה!!** נכנס לנו בראש שהיהדות זו תיאוריה ששנויה במחלוקת. ואפשר להתווכח עליה... או שכן או שלא... אם ככה אז מי שהוא **תמים**... הרי באופן אוטומטי הוא קונה כל מה שמוכרים לו... ממילא מהר מאוד הוא נהיה **צדיק**... למה לא... אמרו לו את התיאוריה של היהדות... הוא לא התווכח... קנה את זה... אבל מי שהוא קצת יותר משופשף... הוא כבר לא פראייר.. הוא לא קונה כל תיאוריה שאתה מוכר לו... לכן הוא לא כזה צדיק...

כפירה גמורה!!!! עפרא לפומיה!!!

תכנס לטכניון לפיזיקה בכרמל (הטכניון הכי רציני במזרח התיכון)... אתה יכול לראות שם מידי בוקר את אותו סטודנט בעל סבר פנים קודרות ורציניות... שקט ושקול... לא כזה לא מדבר הרבה... הוא הגיע לכאן בשביל לעשות תואר בכיר בהנדסת מטוסים!!! והוא לקח את העניינים רציני לחיים... הוא לא שואל שאלות מיותרות... הוא לומד את החומר ברצינות ובצורה הוא מ יסודות...

תגיד לי איך מסתכלים עליו בטכניון?? **הוא תמים???** ממש לא!!! למה לא?? למה הוא לא כזה תמאלעך...?? למה לו הוא יושב כמו ילד טוב ולומד את החומר בלי להתווכח... מי אמר... אולי כל התיאוריה הזו מצוצה מהאצבע... למה הוא קונה כל מה שמוכרים לו?? **אתה יודע למה??** כי כל מי שמגיע לטכניון... הוא מגיע מתוך הנחה ברורה שמה שלומדים כאן זה **פיזיקה!!** זו **עובדה!!!** בין אם תבין ובין אם לא... אין טעם לנסות להתווכח... כי גם אחרי שתתווכח זו עובדה!!!

זה לא חכמה לנסות להפריך עובדות!!!

וזה גם לא תמימות להאמין לעובדות!!!

זה הסיבה שמי שהוא מתמיד עצום בטכניון... מצטייר כחכם ולא כתמים!!! הוא פשוט **ריאלי!!!!**

ככה זה בטכניון... אבל להבדיל... אצלנו???? אצלנו רח"ל... משום מה נכנס לנו בראש שהיהדות היא איזו תיאוריה ששנויה במחלוקת ח"ו... או שכן או שלא... עכשיו מי קונה תיאוריות??? **התמימים!!!** מי הם אלו שלומדים בלי להתחכם?? **התמימים!!** מי צדיק?? על כרחך מי שהוא **תאמאלעך!!!**

כפירה גמורה!!!! מי שחושב כך יינו יין נסך!!!

כשמרנא הרמח"ל בא לכתוב עוד קטע בדרך ה'... איך הוא מתחיל: **גזרה החכמה העליונה!!** הרמח"ל מכריז: רבותי.. אני לא מדבר פה על תיאוריות... זה לא רעיונות... **זו עובדה!!!** אל תעיז לנסות לומר שאתה לא מקבל את זה... כי זו עובדה!! ומי שלא מוכן לקבל את העובדה הזו.. הרי הוא מנותק מהמציאות... שלא תבין לא נכון: מותר לך לא להבין... מותר לך גם לשאול שאלות.. מותר לך גם להיות התלמיד החלש שמוגבל ולא מצליח להבין... אבל מכאן ועד להחליט: אם אני לא מבין אז אני לא מקבל את התיאוריה!!!

מצטערים: היהדות היא לא חכמה **ת-ח-ת-ו-נ-ה!!** היהדות היא גזירת החכמה **העליונה!! זו עובדה!!!**

אין כאן המקום להוכיח את אמיתות ה"עובדה" והחכמה ה"עליונה" ששמה יהדות, לא באנו בזאת אלא להצביע על נקודת התורפה שמקשה עלינו להחזיק בגאווה באמונתנו

אמא שלך קמה כל יום!! אבל כל יום!! בשעה שש וחצי... אבל אתה... איך אומרים אצלנו יום מאס'ה יום באס'ה

מה ההבדל???? תקשיב טוב טוב:

כידוע לך... מי ששוכב במיטה... והוא מאוד מאוד עייף. ובפרט אם הוא קם על רגל שמאל... ואין מצב רוח... הוא צריך **המוציא מחבירו עליו הראיה...** צריך להביא **ראיה מאוד מוכחת וחזקה** למיטה... שיש סיבה להוציא את עצמך ממנה... וצריך **שהראיה** תהיה מאוד טובה!! אחרת למיטה יש גדר **חזקת מרא קמא!!**

לאמא שלך יש **ראיה מאוד טובה**... אתה יודע מה?? היא ואתה וכולנו יודעים שיש **ע-ו-ב-ד-ה** ששמה פרנסה... ואם היא לא תקפוץ מהמיטה ברגע זה... היא לא תגיע בזמן... לא יהיה פרנסה.. וה' ירחם... עם העובדה הזו **אף אחד לא מתווכח**... **לא** העייפות... גם **לא** המצב רוח הירוד... וגם **לא** המיטה החמה... **אבל אתה???** אתה שכבת במיטה... וקמת על רגל שמאל... המיטה אמרה לך: תשאר פה!! אמרת לה: לא! צריך להתחיל יום... המיטה לא הסכימה: **המוציא מחבירו עליו הראיה... תביא ראיה** שצריך להתחיל יום.. חפשת ראיה... חפשת בנרות... לא מצאת... מחוסר ראיות נשארת במיטה מדין חזקת מרא קמא...

רגע... למה לא מצאת **ראיה??** בדיוק כמו שאמא שלך הביאה ראיה מוצקת ששמה **ע-ו-ב-ד-ה** שקוראים לה פרנסה.. אותו דבר אתה... תגיש למיטה את **הע-ו-ב-ד-ה** ששמה יודישקייט... **עובדה** ששמה בורא עולם שמחייב אותך להתחיל יום??

כנראה... לא נעים... אבל כנראה... הפרנסה של אמא שלך **עובדה** יותר מוגמרת מיסודות האמונה שלך!!! הפרנסה של אמא שלך זה **עובדה!!** אבל היודישקייט שלך... זה או שכן או שלא... הפרנסה של אמא שלך זה **חכמה עליונה!!!** והיהדות שלך זה **חכמה תחתונה** כזו.. או שכן או שלא **זהו זה... זה בדיוק מה שאסור שיקרה בשום פנים!!!**

אנחנו רוצים שכשאתה כבר כן לומד וכן מקיים מצוות.. תתרגל לדבוק **בחכמה העליונה!!!** תפסיק להיות שטחי.. תפסיק להגיע לעבודת ה' בגישה כזו של למה לא כזה... תתחיל להעמיק... תתחיל לעמוד מאחורי מה שאתה עושה... ואז כשתדבק בחכמה העליונה ששמה תורה!! כשתבין שתורה זה **עובדה!!!** זו **מציאות אבסולוטית!!!** או אז.. סוף סוף כבר לא נראה את האישיות שלך מתחלפת לפי המזג אויר...

אין ברירה!! חייבים להפסיק להיות שטחיים!! חייבים להתרגל **לחשוב!!** לא לטייח!! לעמוד מאחורי מה שאומרים... **חייבים ללמוד עיון!! והרבה הרבה!!!!** מצות עשה של תלמוד תורה אמנם נעשית ע"י דיבור... קדושת התורה אמנם נקנית גם בלימוד מתוך שטחיות... אבל היציבות של היידישקייט שלך תלויה **בה-כ-מ-ת** התורה!!!! נסיים במילים של חובות הלבבות: כי עבודה... אשר תהיה מהערת השכל, לא תהיה כי אם... אחר ידיעה והבנה, כי הנפש לא תתנדב במה שיש לה, אלא אחר שיתברר לה שהתמורה עודפת עליו, והוא רצות האל אותה: